

Środa, 3 września 2008 r.

Specjalne sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Parlamentu Europejskiego w następstwie projektu zalecenia dla Komisji Europejskiej dotyczącego skargi 3453/2005/GG

P6_TA(2008)0398

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2008 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego w następstwie projektu zalecenia dla Komisji Europejskiej dotyczącego skargi 3453/2005/GG (2007/2264(INI))

(2009/C 295 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając specjalne sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego,
  - uwzględniając art. 195 ust. 1 drugi akapit i art. 211 Traktatu WE,
  - uwzględniając decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 7,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie kontaktów ze skarżącym w odniesieniu do naruszeń prawa wspólnotowego (COM(2002)0141) ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 195 ust. 2 zdanie pierwsze Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0289/2008),
- A. mając na uwadze, że na mocy art. 195 Traktatu WE Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich uprawniony jest do przyjmowania od każdego obywatela Unii skarg dotyczących przypadków niewłaściwego administrowania w działaniach instytucji lub organów wspólnotowych,
- B. mając na uwadze, że skargi składane przez obywateli stanowią ważne źródło informacji na temat możliwych naruszeń prawa wspólnotowego,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 211 Traktatu WE Komisja pełniąca rolę strażnika traktatów jest odpowiedzialna za dopilnowanie, by stosowane były postanowienia Traktatu, jak również środki przyjęte przez instytucje na jego podstawie,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami artykułu 226 ustęp pierwszy Traktatu WE w przypadku stwierdzenia niewywiązania się przez państwo członkowskie ze zobowiązań traktatowych Komisja Europejska wydaje, po umożliwieniu zainteresowanemu państwu przedłożenia obserwacji, umotywowaną opinię w sprawie; mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami ustępu drugiego wspomnianego artykułu w przypadku, gdy zainteresowane państwo członkowskie nie spełnia wymogów określonych w opinii Komisja dysponuje prawem przekazania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości,
- E. mając na uwadze, że Rzecznik podkreślił uprzednio w swojej decyzji w sprawie skargi nr 995/98/OV, że mimo iż Komisja korzysta z prawa do zachowania dyskrecji kiedy wszczyna postępowanie o naruszenie prawa, to jednak prawo to „podlega ograniczeniom, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, które wymaga na przykład, aby władze administracyjne działały konsekwentnie i w dobrej woli, unikały dyskryminacji, przestrzegały zasady proporcjonalności, równości, uzasadnionych oczekiwań, szanowały prawa człowieka i podstawowe prawa”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2002, s. 5.

Środa, 3 września 2008 r.

- F. mając na uwadze, że Komisja pokreśliła, iż rola ta jest niezbędna w celu ochrony interesów obywateli Wspólnoty, a także uznała w tym kontekście wagę rządów prawa ⁽¹⁾,
- G. mając na uwadze, że Komisja potwierdza, iż w swoim wyżej wymienionym komunikacie z dnia 20 marca 2002 r. określa środki administracyjne na rzecz skarżącego, których Komisja zobowiązuje się przestrzegać podczas rozpatrywania jego/jej skargi i dokonywania oceny danego naruszenia,
- H. mając na uwadze, że w opinii Rzecznika Praw Obywatelskich brak decyzji ze strony Komisji odnośnie do ostatecznego stanowiska w sprawie skargi dotyczącej naruszenia stanowi przypadek niewłaściwego administrowania,
- I. mając na uwadze zalecenie Rzecznika Praw Obywatelskich dla Komisji, zgodnie z którym wniosek skarżącego należy rozpatrzyć tak szybko i starannie, jak to możliwe,
1. popiera zalecenie Rzecznika Praw Obywatelskich dla Komisji;
  2. podkreśla, że sposób, w jaki Komisja rozpatruje skargi przedkładane przez obywateli i dotyczące domniemych naruszeń prawa wspólnotowego przez państwa członkowskie zawsze powinien być zgodny z zasadami dobrej administracji;
  3. zaznacza, że w swoim wyżej wymienionym komunikacie z dnia 20 marca 2002 r. Komisja powzięła pewne zobowiązania w zakresie rozpatrywania skarg dotyczących takich naruszeń;
  4. podkreśla, że w komunikacie tym Komisja wskazała, iż z reguły decyzję o wszczęciu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego bądź o zamknięciu sprawy podejmować będzie w ciągu jednego roku od daty zarejestrowania skargi, a w przypadku przekroczenia tego terminu poinformuje skarżącego na piśmie;
  5. uznaje, że w trudnych i skomplikowanych przypadkach dochodzenie Komisji może trwać dłużej niż jeden rok; wyraża jednakże przekonanie, że przekroczenie jednorocznego terminu jest uzasadnione tylko w sytuacji, gdy dochodzenie jest rzeczywiście nadal prowadzone;
  6. odnotowuje, że w aktualnie toczącej się sprawie dotyczącej niewłaściwego stosowania przez rząd Niemiec dyrektywy dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy ⁽²⁾ Komisja zamierzała rozpatrzyć skargę na podstawie własnego wniosku dotyczącego zmiany tejże dyrektywy i postanowiła zaczekać na wynik dyskusji nad tym wnioskiem z pozostałymi instytucjami wspólnotowymi;
  7. przypomina, że wspomniany wniosek przedłożono we wrześniu 2004 r. i nie ma dowodów na to, by od tamtej pory Komisja podjęła dalsze kroki mające na celu kontynuowanie dochodzenia;
  8. odnotowuje, że w odniesieniu do tego dochodzenia Komisja nie podjęła żadnej z dwóch możliwych decyzji — o wszczęciu oficjalnego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub o zamknięciu sprawy — lecz powstrzymała się od jakichkolwiek dalszych działań;
  9. wyraża opinię, że prawo wspólnotowe nie przewiduje możliwości nieprzestrzegania obowiązujących ustaw i orzeczeń ze względu na fakt rozpatrywania nowych przepisów; zaznacza, że Komisja nie rozpatrzyła też poruszonych w skardze kwestii, które nie są związane z proponowanymi zmianami w odnośnej dyrektywie;
  10. przyznaje, że Komisja dysponuje pewną swobodą decyzyjną z zakresu zarządzania skargami i postępowaniami związanymi z uchybieniem zobowiązaniom, szczególnie w odniesieniu do odwołań do Trybunału Sprawiedliwości, podkreślając jednocześnie, że art. 226 Traktatu WE stanowi, iż jest ona zobowiązana do wszczęcia czynności przygotowawczych w przypadku stwierdzenia niewywiązywania się przez państwa członkowskie ze zobowiązań traktatowych;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie lepszego monitorowania zastosowania prawa wspólnotowego (COM(2002)0725).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE, która zastąpiła i uchyliła dyrektywę 93/104/WE (Dz.U. L 299 z 18.11.2003, s. 9).

Środa, 3 września 2008 r.

11. wyraża przekonanie, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości swoboda decyzyjna również podlega prawnym ograniczeniom określonym podstawowymi zasadami prawa administracyjnego i nie powinna przekraczać granic wskazanych przez samą Komisję w jej wyżej wymienionym komunikacie z dnia 20 marca 2002 r.;
12. ponownie wyraża zaniepokojenie w związku nieuzasadnionym i zbyt długim okresem — często obejmującym kilka lat — potrzebnym Komisji do przeprowadzenia i zakończenia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz wyraża niezadowolenie w związku z licznymi przypadkami niestosowania się państw członkowskich do orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości; uznaje, że podważa to wiarygodność sposobu ujęcia i spójnego stosowania prawa wspólnotowego oraz służy dyskrytykacji celów UE;
13. ponownie podkreśla kluczową rolę państw członkowskich we właściwym wdrażaniu prawa wspólnotowego i wskazuje na fakt, że jego praktyczne stosowanie jest decydujące, jeśli chodzi o zwiększanie znaczenia Unii Europejskiej dla jej obywateli;
14. wzywa Komisję do dostarczenia listy państw członkowskich, których ustawodawstwo jest niezgodne ze wszystkimi przepisami dyrektywy dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, a także do określenia działań, jakie podejmuje ona w tym zakresie; zachęca Komisję do podjęcia szybkich działań, zgodnie z jej uprawnieniami, we wszystkich sprawach i we wszystkich państwach członkowskich, w których transpozycja lub wdrożenie dyrektywy nie jest zgodne z uchwalonymi przez prawodawcę przepisami i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości;
15. nalega, by Komisja niezwłocznie przeanalizowała nową niemiecką ustawę przyjętą w dniu 1 stycznia 2004 r., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2007 r., w celu stwierdzenia, czy jest ona zgodna ze wszystkimi przepisami dyrektywy dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy i wszystkimi odnośnymi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla, że konieczne jest zbadanie przez Komisję szczegółów wdrożenia tej dyrektywy;
16. odnotowuje, że Komisja dokonała ostatnio przeglądu swoich wytycznych w zakresie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; po lekturze wspomnianego dokumentu dedukuje, że wykaz decyzji zostanie odpowiednio wcześniej przekazany stałym przedstawicielom i państwom członkowskim, a także iż komunikaty prasowe w sprawie decyzji z zakresu uchybień mogą być wydawane w dniu formalnego przyjęcia; odnotowuje jednakże, iż żaden przepis nie odnosi się do przekazywania informacji Parlamentowi lub jego właściwym komisjom;
17. ponownie pilnie wzywa Komisję, by w pełni informowała Parlament, a w szczególności Komisję Petycji PE, o podejmowanych na wszystkich etapach postępowania decyzjach dotyczących spraw o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego;
18. podkreśla, że na podstawie art. 230 Traktatu WE Parlament ma prawo do wnoszenia spraw do Trybunału Sprawiedliwości na tych samych zasadach, co Rada i Komisja, a zgodnie z art. 201 Traktatu Parlament jest upoważniony do kontrolowania działań Komisji;
19. w tym kontekście zwraca się również do państw członkowskich o należyte stosowanie przepisów dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa pracy w oparciu o zasadę, zgodnie z którą w przypadku wątpliwości wiążąca powinna być interpretacja najkorzystniejsza dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników (*in dubio pro operario*);
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Europejskiemu Rzecznikowi Praw.

Równość kobiet i mężczyzn — 2008

P6_TA(2008)0399

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn — 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Parlament Europejski,

— uwzględniając artykuły 2, 3 ust. 2 oraz 141 Traktatu WE,

— uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,